

HỒI THỨ MỘT TRĂM BA MƯƠI

LỮ MAN MỌI ĐỘT KÍCH QUẦN HÙNG

Tiếp theo lại nghe tiếng tay chân đấm đá trên cửa sổ, tựa hồ Vi Tiểu Bảo đang cùng người động thủ.

Ngô Lập Thân nghe nói Vi Tiểu Bảo đã tới, liền đưa mắt ra hiệu rồi quát hỏi :

- Ai ?

Hai tên đệ tử của lão liền rút khí giới để đón tiếp những chiêu số của A Kha.

Ngô Lập Thân nhảy vọt ra ngoài sảnh đường thấy một mình Vi Tiểu Bảo đang vung chân đá vào cửa sổ "bình bình" Chẳng có ai động thủ với gã cả.

Ngô Lập Thân xuyt nửa phì cười. Lão lớn tiếng quát :

- Các người hãy dừng tay ! Thằng nhỏ này đến đây làm chi ?

Vi Tiểu Bảo la lên :

- Ta theo sư phụ đến cứu người. Các người muốn yên lành thì buông tha y ra. Trời ơi ! Hồng bát. Bọn nhà quê này võ công quả nhiên lợi hại !

Gã vừa la vừa chạy ra ngoài.

Ngô Lập Thân vừa cười vừa rượt theo.

Ra ngoài từ đường rồi, Vi Tiểu Bảo dừng bước cười nói :

- Nhị ca ! Tiểu đệ tạ nhị ca. Màn kịch này đóng hay quá !

Ngô Lập Thân cười hỏi :

- Phải chăng vị cô nương đó là ý trung nhân của huynh đệ ? Quả nhiên võ công y rất cao cường. Nhân phẩm cũng... cũng... Khá lắm.

Lão vốn là người thô hào, nên đối với sắc đẹp của A Kha lão chẳng quan tâm, chỉ nói lấy lòng Vi Tiểu Bảo . Nhưng chiêu số tinh diệu của cô thực khiến cho lão phải ngấm ngấm kính phục.

Vì Tiểu Bảo thở dài đáp :

- Đáng tiếc là y một lòng một dạ nhất quyết lấy thằng nhỏ thối tha kia, chứ không ưng tiểu đệ. Các vị đã ép buộc thằng lỏi thối tha đó phải làm lễ bái đường thành thân với cô thôn nữ kia, giả tử các vị lại bức bách cô này cùng tiểu đệ!

Gã đang nói dở câu, chợt động tâm cơ, liền tiếp :

- Nhị ca ! nhị ca đã giúp tiểu đệ thì xin giúp cho đến nơi. Tiểu đệ giả vờ bị nhị ca bắt được. Rồi nhị ca bắt luôn cả cô kia, bức bách hai đứa làm lễ bái đường thành thân, hoà duyên cầm sắt. Nhị ca tính như vậy có được không ?

Ngô Lập Thân nổi lên tròng cười hô hố. Bất giác lão lại lắc đầu luôn mấy cái đáp :

- Hay lắm ! Hay lắm ! Vi huynh đệ ! Huynh đệ bất tất phải quan tâm, tiểu huynh quen thói phải gục gặc cái đầu, nên người ta tặng cho cái ngoại hiệu là Dao đầu sư tử. Nhưng...

Lão nói tới đây lộ vẻ ngần ngừ.

Vì Tiểu Bảo hỏi :

- Nhưng làm sao ?

Ngô Lập Thân đáp :

- Chúng ta là những người nghĩa hiệp, đùa giỡn một chút thì được. Huynh đệ chớ có đa tâm. Tiểu huynh xin nói thành thực : hành động tham hoa hiếu sắc, hoang dâm vô độ, nhất định không nên phạm vào.

Vì Tiểu Bảo nói :

- Cái đó đã hần. Y là sư tử của tiểu đệ, nếu làm lễ bái đường thành thân xong là nên đạo vợ chồng. Tiểu đệ không phải hạng ong bướm vật vờ. Sao lại gọi là tham hoa hiếu sắc được ?

Ngô Lập Thân nói :

- Phải rồi ! Phải rồi ! Thế là huynh đệ hứa với ta không làm điều bại hoại, trái đường nghĩa hiệp cùng vị cô nương kia..

Vì Tiểu Bảo ngắt lời :

- Nhị ca cứ yên tâm. Trăm ngàn lần tiểu đệ không làm chuyện tồi bại với y. Bậc đại trượng phu nhất ngôn ký xuất... cái gì mà nan truy.

Ngô Lập Thân cả mừng cười nói :

- Tiểu huynh đã biết huynh đệ là tay anh hùng hảo hán lòng lấy tiếng tam. Nếu vị cô nương kia mà kết duyên cầm sắt với huynh đệ thì đó là một điều phúc đức cho cô.

Vì Tiểu Bảo nói :

- Nhị ca làm ông mai cho. Chung rượu mừng này mời nhị ca uống trước.

Ngô Lập Thân cười đáp :

- Tuyệt diệu ! Thật là tuyệt diệu ! Vì huynh đệ ! Chúng ta động thủ đi.

Vì Tiểu Bảo đưa tay ra sau lưng cười giục :

- Nhị ca hành động đi ! Bất tất phải khách sáo.

Ngô Lập Thân vươn tay trái ra chụp lấy cổ tay Vì Tiểu Bảo. Lão lớn tiếng quát :

- Thử xem ngươi còn trốn được nữa chăng ?

Rồi lão lôi Vì Tiểu Bảo vào sảnh đường.

Lúc này thanh đơn đao của A Kha đã bị đánh rớt khỏi tay cô. Ba món binh khí chỉ vào trước ngực và sau lưng cô.

Bọn Ngao Bưu tuy kềm chế được A Kha, nhưng biết cô là ý trung nhân của Vì Tiểu Bảo nên không dám vô lễ chút nào.

Ngô Lập Thân cởi dây lưng cột hai tay Vì Tiểu Bảo lại, đẩy gã ngồi xuống ghế. Lão lại đến trói A Kha.

Vì Tiểu Bảo lớn tiếng thoá mạ không ngớt.

Ngô Lập Thân gầm lên :

- Thằng quỷ con kia ! Ngươi chỉ thoá mạ một câu nữa là ta móc tròng mắt ngươi lập tức.

Vì Tiểu Bảo cũng quát lớn :

- Thằng giặc thối tha này ! Ta cứ chửi bới người để người làm gì thì làm.

A Kha khẽ nói :

- Sư đệ ! Đừng thóa mạ hấn nữa để tránh cái tai hại trước mắt.

Vì Tiểu Bảo nghe cô khuyên giải mới im tiếng.

Ngô Lập Thân nói :

- Cô này còn biết điều một chút. Nhân phẩm cô cũng vào hạng thanh cao. Hay lắm ! Ta có người anh em chưa vợ, bữa nay để y cùng cô kết duyên cầm sắt cho cô thành em dâu ta.

A Kha cả kinh vội nói :

- Không được ! Không được !

Ngô Lập Thân tức giận hỏi :

- Sao lại không được ? Cô đã lấy ai chưa ?

A Kha thẹn đỏ mặt lên đáp :

- Chưa !

Ngô Lập Thân nói :

- Chưa lấy ai thì sao lại không được ? Đằng nào con gái lớn cũng phải đi lấy chồng. Người anh em của ta là anh hùng hào kiệt, lại không làm nhục cô, sao cô không chịu ? Người nhà đâu ? tấu nhạc đi !

Bọn Ngao Bưu liền khua chuông gõ trống vang lừng. Tiếng nhạc nổi lên cực kỳ náo nhiệt.

Suốt đời A Kha chưa bao giờ bị kinh hãi như lần này, cô nghĩ thầm :

- Hấn quê mùa hung bạo thế này thì người anh em của hấn chắc còn đáng sợ, đáng ngán hơn. Nếu ta thất thân với kẻ ngu phu tục tử thì dù có tự tận cũng không rửa được cái nhục trọn đời.

Cô nghiến chặt hai hàm răng, sợ quá không thốt nên lời.

Ngô Lập Thân cười nói :

- Hay lắm ! Thế là cô ưng thuận rồi.

Lão vẫy tay một cái. Tiếng chiêng trống liền dừng lại.

A Kha la lên :

- Không, không ! Ta không chịu. Các người giết ta đi.

Ngô Lập Thân tức giận quát :

- Được lắm ! ta giết người và giết luôn cả sư đệ của người nữa.

Lão nói rồi cầm lấy thanh cương đao ở trong tay Ngao Bưu khoa lên mấy cái.

A Kha vừa khóc vừa la :

- Người giết ta mau đi ! Nếu người không giết thì chẳng phải là hảo hán. Người...người giết cả sư đệ ta nữa... giết gã trước càng hay.

Ngô Lập Thân đưa mắt nhìn Vi Tiểu Bảo nghĩ thầm :

- Con nhỏ này đã vô tình vô nghĩa với Vi Tiểu Bảo như vậy thì gã còn lấy thị làm chi ?

Vi Tiểu Bảo cũng tức giận mắng thầm :

- Con dúi thối tha kia ! Tại sao mi lại bảo lão giết ta trước ?

Ngô Lập Thân tức giận lớn tiếng :

- Cô đã muốn giết sư đệ, thì ta lại không giết gã nữa. A Cầu ! Dem thằng lỏi thối tha này ra ngoài kia chặt đầu.

Lão vừa hô vừa trở vào Trịnh Khắc Đẳng.

Ngao Bưu dạ một tiếng rồi lúi lúi Trịnh Khắc Đẳng đi.

A Kha hốt hoảng la :

- Không ! đừng giết y... gia gia y...

Ngô Lập Thân hỏi :

- Được rồi ! Vậy người có bằng lòng làm em dâu ta không ?

A Kha vừa khóc vừa đáp :

- Không không ! Người giết chết ta đi hay hơn.

Ngô Lập Thân quăng cương đao xuống cầm lấy roi ngựa quất :

- Ta không giết ngươi, hãy đánh ngươi một trăm roi trước.

Trong lòng tức giận vô cùng, lão không nín được vung roi lên không , toan đập xuống mình A Kha.

Vì Tiểu Bảo vội la lên :

- Hãy khoan.

Ngô Lập Thân vội dừng roi lại không đập xuống nữa. Lão hỏi :

- Sao ?

Vì Tiểu Bảo đáp :

- Chúng ta là anh hùng hảo hán phải nhớ điều nghĩa khí. Tại hạ cùng sư tỷ như chân tay ruột thịt. Vậy trăm roi đòn đó tại hạ chịu thay cho y.

A Kha thấy Ngô Lập Thân hung hăng cầm roi vung lui vung tới, trong lòng cô đã hoang mang, khiếp sợ, nhưng cô nghe Vì Tiểu Bảo nói vậy lại mừng thầm.

Cô nói :

- Sư đệ ! Ngươi quả là người tốt !

Vì Tiểu Bảo nhìn Ngô Lập Thân nói :

- Hỡi ơi ! Lão huynh ! bất cứ việc gì cũng do một mình tại hạ gánh vác. Cái đó kêu bằng bậc đại trượng phu không sợ nguy nan, thẳng thân đứng ra nhận lãnh trách nhiệm. Lão huynh không nên bức bách sư tỷ của tại hạ phải lấy lệnh huynh đe. Nếu lão huynh có chị em nào ế chồng thì để tại hạ bái đường, thành thân với y cũng được.

Gã ngừng lại một chút rồi tiếp :

- Trình công tử đã lấy một cô vợ, tại hạ cũng lấy một cô. Thế công bằng không ai hơn không ai kém. Dù còn người nào nữa cứ gả cả cho tại hạ cũng được. Bất luận rổ rá cạp lại, chổi cùn giẻ rách, tại hạ thu nạp hết!

Gã nói tới đây, bọn Ngô Lập Thân không nhìn được nổi lên tròng cười hô hố.

A Kha cũng phải phì cười. Nhưng cô chỉ cười một tiếng rồi nghĩ đến mình đang bị ép uống, bất giác lại sa nước mắt.

Ngô Lập Thân cười nói :

- Chú nhỏ này ăn nói dứt khoát đâu ra đấy, đáng là một trang hán tử. Ta cũng muốn tha các ngươi, nhưng ta đã nói mấy lời không thể bỏ đi được. Nếu mấy câu nói vu vơ đủ khiến ta rút lui ý định thì chẳng hoá ra ta là cái bị thịt ? Việc bái đường thành thân nhất định phải làm. Vậy ai bái đường đây ? Ngươi hay là cô kia ?

A Kha muốn thoát thân cho chóng, vội đáp :

- Để y bái đường ! để y bái đường !

Ngô Lập Thân trợn mắt nhìn A Kha lớn tiếng hỏi :

- Cô muốn gã bái đường thành thân ư ?

A Kha bẽn lễn cúi đầu xuống đáp :

- Phải rồi !

Ngô Lập Thân nói

- Hay lắm !

Lão trở vào Vi Tiểu Bảo lớn tiếng :

- Bữa nay nhất định phải bái đường thành thân.

Vi Tiểu Bảo nhìn A Kha ngập ngừng :

- Tại hạ...

A Kha khẽ bảo gã :

- Sư đệ ơi ! Bữa nay ngươi cứu ta thoát nạn. Vĩnh viễn ta không quên ơn. Ngươi nên nhận lời đi !

Vi Tiểu Bảo hỏi :

- Sư thư muốn tiểu đệ bái đường thành thân ư ? Hỡi ơi ! Sư thư đã biết vụ này thật khó giải quyết!

A Kha lại nói.

- Ta biết rồi ! Nếu bữa nay người không giúp ta thoát nạn thì ta chỉ còn đường đập đầu tự tử. Ta không làm gì được, nên phải năn nỉ người... bọn chúng... hung dữ quá !

Vì Tiểu Bảo lớn tiếng :

- Sư thư ơi ! Bữa nay sư thư đã mở miệng năn nỉ tiểu đệ. Tiểu đệ đành miễn cưỡng vâng lời sư thư. Sư thư yêu cầu tiểu đệ bái đường thành thân, nhưng tiểu đệ chẳng vui lòng chút nào.

A Kha đáp :

- Phải rồi ! Ta yêu cầu sư đệ, năn nỉ sư đệ. Sư đệ là bậc anh hùng hảo hán, là bậc đại trượng phu thẳng thắn đứng ra cứu người trong lúc nguy cấp, lại chịu nghe lời ta nữa.

Vì Tiểu Bảo thở dài nói :

- Sư thư ơi ! Lòng dạ của sư thư tiểu đệ hiểu cả rồi. Dù sư thư có bắt tiểu đệ phải chết ngay lập tức, tiểu đệ cũng quyết chẳng chau mày. Sư thư đã muốn tiểu đệ bái đường thành thân, dĩ nhiên tiểu đệ phải vâng lời.

A Kha nói :

- Ta biết sư đệ đối xử với ta rất tử tế. Từ nay... từ nay ta cũng đối đãi với sư đệ một lòng một dạ.

Ngô Lập Thân cười hỏi :

- Vậy cứ làm thế ! tiểu huynh đệ ! Ta tiếc rằng chẳng còn đứa em gái nào để gả cho tiểu huynh đệ. Con gái ta lại còn nhỏ quá mới lên ba tuổi thì không được rồi. Hỡi ơi ! Trong bọn các người ai còn em gái mau mau kêu đến đây để thành hôn cùng vị tiểu anh hùng này.

Ngao Bưu cười đáp :

- Tiểu nhân không còn ai.

Một tên khác nói :

- Vị anh hùng này nghĩa cả ngất trời xanh, nếu tại hạ được kết thân gia với gã thì thật là phước lớn. Nhưng đáng tiếc tại hạ chỉ có một vị huynh đệ, chứ chẳng còn chị em gái nào cả.

Người khác nói :

- Tỷ tỷ của ta đi lấy chồng đã sanh hạ được tám đứa con. Tiểu anh hùng ơi ! Nếu tiểu anh hùng chờ được đến khi anh rể ta chết thì ta khuyên tỷ tỷ cải giá lấy tiểu anh hùng.

Ngô Lập Thân cười nói :

- Còn phải chờ đợi thì không được rồi. Hiện giờ ai còn chị em không ?

Mọi người lắc đầu đáp :

- Không có !

Vì Tiểu Bảo cả mừng nói :

- Thừa các vị bằng hữu ! Chẳng phải tiểu đệ không chịu mà vì các vị đây chẳng ai có chị em gái. Vậy nên buông tha cho bọn tạ hạ quách.

Ngô Lập Thân lắc đầu đáp :

- Không được ! Bậc đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy. Bữa nay nhất định phải có cuộc báai đường thành thân, không thì chọc giận Sát thần thái tuế, mọi người ở đây đều chết bất đắc kỳ tử, chứ đâu phải là chuyện đùa. Được rồi ! Tiểu huynh đệ làm lễ báai đường thành thân cùng tiểu cô nương kia.

Lão vừa nói vừa trở vào A Kha.

A Kha cùng Vì Tiểu Bảo đồng thanh la lên :

- Không ! Không được rồi !....

Ngô Lập Thân tức giận quát hỏi :

- Sao lại không được ? Cô muốn báai đường thành thân với người anh em của ta ? Hay báai đường thành thân với vị tiểu huynh đệ này ? Tùy ý cô lựa chọn ai cũng được.

A Kha mặt đỏ bừng lên lắc đầu đáp :

- Ta không muốn thành thân với ai hết.

Ngô Lập Thân lại quát :

- Bây giờ mà cô còn từ chối ư ? Giờ tốt đến nơi rồi. Nếu để lỡ hung thần giáng lâm thì chẳng còn một ai sống sót.

Lão dừng lại một chút rồi gọi :

- Này ! A Tam ! A Cầu ! Hai tên này không chịu bái đường thành thân, vậy các người cắt mũi chúng đi !

Ngao Bưu và một tên sư đệ đồng thanh dạ một tiếng rồi cầm cương đao liếc vào mũi A Kha.

A Kha không sợ chết, nhưng nghĩ tới bị cắt mũi biến thành người cực kỳ xấu xa. Co tái mặt, không còn một chút huyết sắc.

Vì Tiểu Bảo nói :

- Các bạn đừng cắt mũi sư thư tại hạ, cắt mũi tại hạ hay hơn.

Ngô Lập Thân đáp :

- Phải cắt đôi mũi để tể hung thần mới đủ mà người chỉ có một cái biết làm thế nào ? Này ! Gã họ Trịnh kia ! Ta cắt mũi người thay cho cô này được không ?

A Kha nhìn Trịnh Khắc Đẳng bằng con mắt khẩn cầu.

Trịnh Khắc Đẳng không dám nhìn cô, vừa quay đi chỗ khác vừa lắc đầu.

Ngô Lập Thân hỏi :

- Thằng lỏi này không chịu mà sư đệ cô lại vui lòng ngay. Chà ! Lệnh sư đệ thật là người tốt ! Cô không lấy y thì còn lấy ai ? Tấu nhạc đi, để chúng làm lễ bái đường.

Chuông trống lại nổi lên. Ngao Bưu qua mượn tấm khăn đội trên đầu tân nương giả quàng vào đầu A Kha. Gã lại cúi trời cho cô.

A Kha vừa cử động được đã vung quyền đánh "chát" một tiếng trúng vào ngực Ngao Bưu. May mà cô ít nội lực, nên tuy hấn bị trúng đòn mà không đau lắm.

Ngao Bưu cầm cương đao kề vào cổ A Kha.

Ngô Lập Thân hô :

- Tân lang, tân nương làm lễ bái thiên !

A Kha cảm thấy sau cổ mát rượi và hơi đau. Cô không làm sao được đành cùng Vi Tiểu Bảo sóng vai quì xuống nhìn ra ngoài đập đầu lạy.

Ngô Lập Thân lại xướng :

- Tân lang cùng tân nương làm lễ bái địa.

Ngao Bưu xoay mình hai người cho quay vào trong quỳ lại.

Nghे tiếng hô "Phu thê giao bái", hai người đối diện nhau quì lạy mấy lạy.

Ngô Lập Thân cười ha hả hô :

- Cặp vợ chồng mới tạ ông mai đi.

A Kha tức qua vung cước đá vào bụng dưới lão.

Phát đá này khá nặng, Ngô Lập Thân "ối" lên một tiếng, lùi lại ba bước. Lão ho mấy tiếng rồi cười nói :

- Dữ quá ! Dữ quá !

Giữa lúc ấy bỗng nghe ngoài từ đường có tiếng còi liên hồi thét lên lanh lảnh. Cả bốn mặt đông, tây, nam, bắc đều có tiếng bước chân lạo xạo, ít ra cũng có đến bốn, năm chục người .

Ngô Lập Thân ngừng tiếng cười khi khễ hô :

- Tắt đèn lửa đi !

Trong từ đường tối om. Vi Tiểu Bảo vội đến bên A Kha cầm tay cô khễ nói :

- Bên ngoài có địch nhân đến.

A Kha đau khổ vô cùng, nghẹn ngào đáp :

- Ta.... ta đã cùng ngươi làm lễ bái thiên địa rồi...

Vi Tiểu Bảo khễ nói :

- Đó là một điều mà tiểu đệ mong mỗi bấy lâu nay. Đáng tiếc việc tế cáo thiên địa bữa nay thực hành một cách đột ngột và lật đặt quá chừng !

A Kha tức giận hỏi :

- Vụ này rồi bỏ đi không đáng kể. Ngươi tưởng là chuyện thật chẳng ?

Vi Tiểu Bảo đáp

- Không thật thì còn giả sao được ? Cái đó kêu bằng gạo đã thổi xôi, ván đã đóng... gì gì đó.

A Kha nói :

- Ván đã đóng thuyền chứ còn đóng gì nữa ?

Vi Tiểu Bảo nói ngay :

- Phải rồi ! Phải rồi ! Ván đã đóng thuyền. Học vắn của nương tử khá lắm. Từ nay chịu khó dạy cho "tướng công" hiểu biết nhiều vào.

A Kha thấy gã mặt dày kêu mình bằng nương tử và tự xưng là tướng công thì trong lòng nóng nảy bồn chồn, bất giác khóc oà lên.

Bỗng nghe ngoài từ đường có mấy chục tiếng người gọi nhau ơi ới, la ó om sòm, tựa hồ tiếng trâu rống, thú gầm. Hai người chỉ thấy lý la lý lố không hiểu họ kêu gọi gì.

A Kha trong lòng khiếp sợ, bất giác ngồi tựa vào Vi Tiểu Bảo .

Vi Tiểu Bảo quàng tay ôm lấy cô khế an ủi :

- Đừng sợ gì hết. Dường như bọn Lạt Ma ở Tây Tạng đến tấn công.

A Kha hỏi :

- Làm thế nào bây giờ ?

Vi Tiểu Bảo dặt tay nàng lên lút ẩn vào sau khám thờ.

Đột nhiên hoả quan loé mắt mấy chục người rầm rộ tiến vào từ đường. Người nào cũng tay cầm đuốc và binh khí.

Vi Tiểu Bảo cùng A Kha ngó thấy đều giật mình kinh hãi. Bọn người này mặt bôi xanh đỏ loè loẹt. Trên đầu cài lông chim. Mình trần trụi. Chung quanh lưng quần da thú. Trước ngực và cánh tay đều vẽ hoa văn. Nguyên là một toán mán mọi.

A Kha thấy bọn mán mọi này người chẳng ra người, quỷ chẳng ra quỷ, mặt mũi tên nào cũng hung dữ, cô càng thêm phần khiếp sợ, ngồi co ro trong lòng Vi Tiểu Bảo, toàn thân run bần bật.

Bọn Man mọi thét lên be be. Một tên đi trước lớn tiếng :

- Bọn người Hán không tốt đâu, giết hết đi. Man tử mới là người tốt, đi giết người Hán. Ô lý ô lỗ, a bư tư lý!

Bọn Man mọi cũng hô theo một hồi, nói toàn Man thoại.

Ngô Lập Thân ở Vân Nam hiểu tiếng rợ Di, nhưng đối với bọn Man mọi này, lão chẳng hiểu được câu nào. Lão liền dùng tiếng rợ Di bảo chúng :

- Bọn ta là người Hán nhưng rất tử tế. Chúng ta đừng chém giết nhau

Tên thủ lãnh bọn Man tử lắc đầu đáp :

- Người Hán là không tốt rồi. Phải giết cho kỳ hết. Ô lý ô lỗ, a ba tư lý

Bọn Man tử lại hô theo :

- Ô lý ô lỗ, a ba tư lý

Chúng vung đại đao cùng cương xoa đánh tới.

Vietkiem.com